

i deres Anliggender har; det kan Embedsmanden vel ogsaa gjøre med Private, men han vil undertiden have større Banffelighed ved at faae Portogebyret indrevet hos Private, end Handelsmanden vil have. Jovrigt maa jeg med Genfyn til den Udstrækning, denne Portofrihed har faaet, tillade mig et Par Bemærkninger. Ved den Forretningsgang, der nu finder Sted, er det blevet Praxis, at flere af de Anliggender, som indsendes til Ministeriernes Afgjørelse, indkomme der portofrit, uden at det egentlig kan siges at have Hjemmel i Lovgivningen. Den sædvanlige Fremgangsmaade er den, at den, der har Ansøgninger om Bevillinger eller andre ganske private Andragender til Ministerierne eller Overøvrigheden, indsender dem til den nærmeste Øvrighed; fra denne gaae de dernæst til Amtet, og fra Amtet til Ministeriet; fra Ministeriet gaae de dernæst tilbage igjen til Amtet og derfra til Øvrigheden og saa derfra til Sognefogden eller Sogneforstanderskabet, til hvilken af disse Autoriteter nu Resolutionen skal meddles. Naar denne Sag, der saaledes gaaer frem og tilbage fra Supplicanten til Ministeriet, er aldeles privat, forekommer det mig, at den Private ikke har mere Grund til at fordrø Portofrihed i denne Correspondence end i enhver anden Correspondence. Men denne Portofrihed er endog i den senere Tid bleven udvidet endnu mere. Naar der saaledes er indbrømt en Supplicant en Bevilling, og dette gennem Amtet er blevet ham tilkjendegivet, er det nu blevet Skik, at den, der har erholdt Bevillingen, indsender Gebyret til Amtet, som portofrit indsender det til Ministeriet med Anmodning om, at Bevillingen maa blive sendt tilbage til Amtet, for derfra at tilfælles Supplicanten. Ogsaa denne Deel af Correspondencen, som jo ogsaa er aldeles privat, gaaer portofrit. Det maa nu vel erkendes, at Forretningsgangen derved er bleven simplere, end naar den anden Fremgangsmaade skulde søges, som nærmest har Hjemmel i Forordningen af 15de December 1820; og det maa derhos ogsaa erkendes, at den Maade, hvorpaa Bevillinger egentlig skulle lofes, kan have sine Besværligheder, idet Personer ofte erholde saadanne Bevillinger, som aldeles ingen Forbin-

delse have i Hovedstaden, hvor Bevillingerne skal søges, og det kunde vist være at tage under Overveelse, om det ikke var bedre, at Bevillingerne sendtes til Løsning hos vedkommende Øvrigheder eller Dyppebørselsbetjente i Provindsferne, noget, hvorved jo denne Deel af Correspondencerne meget vilde blive lettet. Det kunde nu vel synes, at den Correspondence, der saaledes gaaer portofrit, staaer det i Øvrighedens og Ministeriets Magt at belaste vedkommende Supplicant med, og det sees ogsaa, at det tidligere har været Tilfældet, da Forordningen af 17de Juni 1771 § 5 og Pl. af 12te September 1772 taler om det Portogebyr, som Øvrigheden havde at inddrive hos vedkommende Supplicanter; men derved vil dog møde mange Banffeligheder, og der vil navnlig opstaae Spørgsmaal om, hvorvidt en saadan Porto retlig kan paalægges Supplicanten eller ikke. Naar saaledes en Ansøgning bliver afleveret til Øvrigheden, og den gennem de forskjellige Øvrigheder indkommer til Ministeriet, og Ministeriet da finder, at det savner en eller anden Dplysning, som det kunde ønske, for at afgjøre Sagen, og saa Sagen atter gaaer tilbage til vedkommende Underøvrighed, for at denne Dplysning kan blive meddeelt, opstaaer der saa let Spørgsmaal om, hvem der skal bære Porto, da Mangelen af de Dplysninger, der ønskes i Sagen, kan være ganske uden Supplicantens Brøde, og det derfor kunde synes ubilligt, om han i dette Tilfælde skulde belastes med denne Porto; snarere skulde det være Øvrigheden, som muligt kunde have undladt at meddele sin Erklæring saa fuldstændigt, som det behøvedes; undertiden kunde det dog imidlertid ogsaa være ubilligt at paalægge Øvrigheden at betale Porto, da det kunde være en Anskuelse fra Ministeriets Side, som gjorde en yderligere Dplysning nødvendig. Denne Betragtning viser allerede, at der vil møde Banffeligheder ved at have Portofriheden uden nogen Indfrænkning; jeg troer derfor, at man bør indfrænke sig til, saaledes som jeg, i Forening med de andre ærede Forslagsstillere, har tilladt mig at gjøre, at have al Portofrihed, der ikke vedkommer Statstjenesten, og derimod lade det være Gjenstand for en nærmere Lov, hvorvidt